

ΙΣΤΟΡΙΑ

ΤΟΥ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ Α. Χ. Στεφοπούλου καὶ Κ. Δ. Κωσταράκη.

(Συνέχεια ἴδε Ἄριθ. Γ'. Σελ. 80.)

Περὶ τὸ τέλος τοῦ 18ου αἰῶνος ἡ Σερβία, ἡ Ἑλλάς, ἤρξαντο τοῦ ἀναθρασμοῦ ἐκείνου, ἐξ οὗ ἔμελλε νὰ ἐξέλθῃ ἡ ἀπελευθέρωσις των. Ἡ Τουρκία, ἀφοῦ στιγμιαίως ἐρρίφθη εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ῥωσσίας, ὅτε ὁ στρατηγὸς Βοναπάρτης ἐξεστράτευσεν εἰς Αἴγυπτον, δὲν ἐβράδυνε νὰ δώσῃ εἰς τὸν αὐτοκράτορα Ἀλέξανδρον τὸν Α' τὴν πρόφασιν, ἣν οὗτος ἐζήτει.

Ὁ Σουλτάνος Σελίμ ὁ Β' ἐπειράθη νὰ ἐφαρμώσῃ τὰς μεταρρυθμίσεις, εἰς ἃς ὑπεχρεώθη διὰ τῆς συνθήκης τοῦ Ἰασιίου. Μετὰ τοῦ σουλτάνου Μουσταφᾶ τοῦ δ' διαδόχου τοῦ Σελίμ, τὸ ἀρχαῖον τουρκικὸν κόμμα ἐπανῆλθεν εἰς τὰ πράγματα καὶ αἱ πλέον σκληραὶ καταδιώξεις προσέβαλλον τοὺς χριστιανούς. Ἀλέξανδρος ὁ Α' ὠπλίσθη· ὁ τουρκικὸς στόλος συνετριβῆ εἰς τὴν Λῆμνον (ἰούλιος 1807), μετὰ πενταετῆ δὲ πόλεμον, ἐξ οὗ ἡ Σερβία ἐπωφελήθη ὅπως ἐπαναστατήσῃ, Μουσταφᾶς ὁ Δ' ἀπέθανε καὶ ἀντικατέστη διὰ τοῦ Μαχμούτ τοῦ Β'. ὅστις πάραυτα ἔκλεισεν εἰρήνην, δι' ἧς παρεχώρει εἰς τὸν Τσάρον τὴν Μολδαυίαν καὶ τὸν Καύκασον ἵνα διχτηρήσῃ τὴν Σερβίαν (εἰρήνη τοῦ Βουκουρεστίου, μαΐος 1812).

Ἡ Τουρκία ἐγκαταλείπει τὴν Μολδαυίαν, ἀλλ' ἡ Ῥωσσία δὲν τὴν προσαρτᾷ. Σῶμα τουρκικὸν καταλαμβάνει τὴν ἐπαρχίαν αὐτὴν μέχρι τοῦ 1821. Τὸ 1819 τὸ ὀθωμανικὸν κράτος ἀπώλεσε τὰς Ἰονίους νήσους.